

man i Fjor kommen op til det nævnte Beløb 28,9 Millioner. Medens Udgiften i 1880 var 26 Kr. pr. Indbygger, er den for 1908 59 Kr. 40 Øre, og de siden det sidst aflagte Regnskab snart hengaaede 2 Aar ville gøre Stillingen endnu mere truende. For Aaret 1. April 1909 til 1. April 1910 er der budgetteret et Underskud af 3,1 Mill. Kr., og det er udtalt fra kompetent Side, at man befrygter, at Regnskabet til sin Tid snarere vil blive daarligere end Budgettet. Og endelig er der nu forelagt et Budget for Aaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911, som viser et paaregnet Underskud af endogsaa 4,300,000 Kr. Jeg mener nu, at begge disse to Budgetter ere stærkt paavirkede af de dels indtraadte og dels foreslaaede Lønningsforhøjelser, saa at Tilvæksten i Underskuddet, omtrent 2 Mill. Kr., for en ikke saa ringe Del kan skrive sig derfra. Men hvis man i øvrigt vil vide, hvilke Udgifter der er vokset, og til hvilke Beløb, skal jeg henviser til de Tabeller, som findes i Beretningen fra Kommunalbestyrelsen, og som jeg har beroende hos mig. Det viser sig da, at der til Forrentning og Afdrag paa Gæld — det er jo navnlig til Forrentning, Afdragene ere jo forholdsvis beskedne paa Grund af den lange Afdragetid — behøves et 4 Gange saa stort Beløb som i 1880, og alene paa denne Post blev der udgivet i Fjor over 5½ Mill. Kr. Men for Resten ere de andre Udgiftsposter ogsaa firdoblede siden 1880, uagtet Befolkningen ikke en Gang er fordoblet siden den Tid. Udgifterne til Forsørgelsesvæsenet og Hospitalerne ere, fra lidt over 1,300,000 Kr. i 1880, stegne til henimod 6 Mill. Kr. om Aaret, og Udgifterne til Skolevæsenet, der knapt vare 700,000 Kr. i 1880, ere stegne til 4,100,000 Kr. paa det sidste Regnskab og til 5 Mill. Kr. paa det forelagte Budget.

Under disse for Københavns Kommune nu saa prekære Forhold er det, at man fremsætter en Ønskeseddel — om jeg maa udtrykke det saaledes — for Regering og Rigsdag, som gaar ud paa, hvad den jo i øvrigt i mange Aar er gaaet ud paa. For det første ønsker man at faa en forandret Indkomstskat; for det andet ved Lov at faa en ny Skat indført, nemlig en Formueskat; dernæst at faa Ret til uden Lovgivningsmagts Tilladelse at forhøje saavel Indtægtskatten som den nye Formueskat i Henhold til nærmere derom i Loven angivne Regler. Som fjerde Punkt ønsker man nye Regler for Beskatningen af Kommunens faste Ejendomme; som det femte Punkt at faa

forhøjet Bidrag af Staten til Skolevæsenet; som det sjette at Staten overtager samtlige Delinkventomkostninger, derunder Udgiften til Arrest- og Fængselsvæsenet, og endelig som Nr. 7, at de til Grund for Statens Bidrag liggende Hospitalstakster blive forhøjede for Københavns Kommunes Vedkommende.

Af denne Liste er det kun de tre første Punkter, paa hvilke Regeringen ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag har efterkommet Kommunens Ønske. Her foreslaas nemlig en forandret Indtægtskat, en Formueskat og en Ophævelse af den indtil nu gældende Regel, at man skal have Lovhjemmel for at kunne fastsætte Indkomstskatten i København udover dens Maksimum, som tidligere var 3 pCt., men som i 1903 paa Grund af de nye Indtægter, som anvistes Kommunen, blev nedsat til 2½ pCt., og som for indeværende Aar ved Lov midlertidig er bleven forhøjet til 2¾ pCt., altsaa med 1/10.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de saaledes foreslaaede 3 Forandringer, som foreligge. De kunne alle betegnes som værende af principiel Beskaffenhed. Den første Forandring, Lovforslagets Vedtagelse vil indføre, er Overgangen fra den nuværende proportionale Beskatning af de 2½ pCt. eller for 1909—10 den nugældende Beskatning af 2¾ pCt. til en progressiv Skat. Dette kunne mine Meningsfæller og jeg bifalde. Vi have jo nu saavel til Stat som til Kommune i alle Landets Egne progressiv Skat, og vi ere villige til at stille Københavns Kommune paa lige Fod med de øvrige Kommuner i denne Henseende. Men vi kunne ikke se, at dette Forslag gør dette. Naar man nu i det hele taget mener, at den Form for kommunal Beskatning, som ellers gælder her i Landet, Skatteansættelsen efter den paagældende Persons hele økonomiske Stilling, ikke egner sig for et stort Samfund som København, og at man derfor bør foretrække en fast, efter Indtægten stigende, Beskatning, hvad vi altsaa ikke ville modsige, saa have vi først den Indvending, at saa vilde det være naturligt og hensynsfuldt overfor Befolkningen, hvis man paa en eller anden Maade ligesom i en Række andre Lande havde foreslaaet, at en saadan progressiv personlig Kommunalskat blev stillet i Forhold til Statens Indkomstskat, altsaa paa den Maade, at man fastsatte Kommuneskatten til det samme, 1½ Gang eller til det dobbelte af Statsskatten eller i et andet bestemt Forhold. Statsskatten er